

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine: Italijanska kraljevina: Celo leto Lir 10.—
Pol leta Lir 5.— Tri mesece Lir 2.50 En mesec Lir 1.—

Oglasi: Oglasi na drugi strani Lir 1.— za vrsto. — Mali oglasi Lir 0.05 za besedo. — Znižane cene za letne naročnike.

IZHAJA VSAKO SOBOTO.

Uredništvo in Upravišтво: Via Carducci št. 10, II. nad.

SPORAZUMITE SE!

Predstoječe volitve se nanjajo v znamenju borbe za volilna okrožja. Komaj je namreč vlada pokazala svoj načrt razpustitve zbornice in proglasila nova volilna okrožja, se je pričelo gibanje za in proti temu volilnemu načrtu.

«Giorale d'Italia» piše na pr.: „Razdelitev je po mnenju merodajnih činiteljev najboljše med vsemi možnostmi. Težkoče, ki jih je bilo premagati, niso bile majhne, ker se je šlo za to, da se spravi v skladje narodni interes z zemljepisnimi razmerami.“

Glede Goriške pravi dalje, da se je moralo zvariti dve ozemlji: „popolnoma italijansko, vzhodno Furlanijo, z glavnim mestom Gorico, in gorato ozemlje, kjer prevladujejo (?) Slovenci. Ne bi se bilo moglo storiti drugače, ker so volilna okrožja v Italiji vže določena in ker ni mogoče z njimi združiti kakih novih volilnih okrožij, kakor bi bilo želeli. Sedanja uredba je začasna (!), pozneje pa se bode eventualno proučevalo premembe. Med tem imajo Italijani vzhodne Furlanije biti krasen boj, da ohranijo zmogovito svojo zastavo proti Slovencem, ki bodo volili v istem volilnem okrožju.“

Tako piše vladni list glede goriškega volilnega okrožja, ki so mu priključeni tudi nekdanji kranjski in koroški okrajji.

Ni treba deti očalov na nos, da se takoj spozna vladne tipalnice, s kojimi skuša izzvati javno mnenje obeh strank, Italijanov in Slovencev.

Prvi so migljaj seveda takoj razumeli. Začeli so shoditi, ki protestirajo proti temu krivičnemu volilnemu okrožju, ki bi dal Slovencem dozdnevno večino, ako bi glasovali kompaktno.

V svoji torkovi številki se kaže tržaški «Piccolo» nekako presenečenega nad italijanskim nezadovoljstvom. Skoro v obraz jim pove, da se gre v prvi vrsti za eksperiment s Slovenci, ki imajo na Goriškem večino. Videti se hoče moč slovenskega in italijanskega nacijonalizma, na kar še le se namerava odločiti vlada za nadaljne korake.

In kako čudno zveni trditve Salate, da se je parlamentarna komisija za definitivno določitev volilnih okrožij izrekla za nekompetentno glede volilnih okrožij v novih italijanskih deželah.

Da se tu ni nihče oglasil, ampak pustil vladi popolnoma proste roke?

In da vlada po drugi strani hiti s svojimi zatrjevanji, da si noče vezati rok za bodočnost? Da je takore-

koč vsak hip pripravljena popraviti volilna okrožja, ako bodo to zahtevali najvišji narodni ali bolje državni interesi.

Menda ne gremo daleč od resnice, ako si tolmačimo to zadržanje v smislu, da hoče dati vlada Slovencem proste roke, da jasno pokažejo, kaj nameravajo. Je-li se Slovenci tega zavedajo ne vemo. Toda možno je, da se velika večina tega ne more zavedati in za to je dobro, da na kratkem omenimo, kake posledice bi se znale roditi iz slovenskega odpora.

Mi vsi vemo, da vse, od česar se še moremo preživljati kot domorodno ljudstvo je deželna in občinska avtonomija, ki je danes dosti večjega pomena, kakor je bila za časa Avstrije. Ista obsega danes vse naše narodno in gospodarsko življenje in nudi tudinašim domačim politikom široko polje delovanja za gospodarski in narodni dobrobit.

Vlada je gotovo poučena o tem, kajti volilno okrožja so dejanski prikrojena deželnim avtonomijam. Priznanje teh mej pomenja implicite deželne avtonomije. V mejah države, ki sloni na centralističnem sistemu, znači to tudi veliko koncesijo za domorodne Italijane in Slovence.

Nikar pa ni misliti, da bi vlada zastopajoča nacionalne interese, ki so italijanski, zamogla vzdržati svojo koncesijo novim deželam, ako bi videla v osnovi avtonomije nevarnost za italijanski element.

Za to se apelira na Slovence in Italijane v Julijski Benečiji. Poslednjim priporoča očitno budnost, Slovencem pa ne reče ničesar, a razumeti je treba, da pričakuje od Slovencev spravljivosti.

Za nas Slovence pričanja torej nova zgodovina z volitvami. Ako spravimo v državni zbor ljudi, ki bodo za zmerno politiko, lahko računamo na zboljšanje naših gospodarskih in narodnih odnošajev.

Ako pa zavrtnemo vsako možnost sporazumnega delovanja z domorodnimi Italijani, gremo nasproti nevarnosti, da se razprši naša deželna in občinska avtonomija v prazen nič.

Razume se tudi, da bode napetost med obema narodoma rodila najhujše posledice, za katere bode težko prevzeti odgovornost slovenskim narodnim zastopnikom.

Še je čas krmiliti nazaj v spravljivo politiko in za to naj Slovenci dobro preudarijo, kako in s katerimi osebami naj se dajo zastopati v državnem zboru.

Sedaj obstoječa deželna avtonomija lahko namreč ostane dejstvo tudi v mejah Italije in na podlagi iste avtonomije bode mogoče razviti programe, s katerimi se bode moglo narodu koristiti.

Z odporom in napadalno duševnostjo pa ne bode mogoče koristiti slovenskemu prebivalstvu Julijske Benečije. Vsaj to je bilo vedno naše trdno prepričanje.

Mir na nadaljnem vzhodu

Neverjetno je zvenelo poročilo, da je bil prošli teden podpisan kompromis med Leninom in Lloyd Georgem.

Samo po sebi se razume, da se gre v tem slučaju edino za nekak trgovinski dogovor med Anglijo in Sovjetsko zvezno republiko, a vendar je isti večjega pomena kakor vsaka druga dosedaj sklenjena in podpisana mirovna pogodba.

Boljševiki so dosegli, da so Angleži priznali njihovo vlado in se morali z njimi pogajati kakor z enakimi.

Najvažnejša točka tega dogovora obstoja v obojestranski obvezi, da si ne bodeti angleška in ruska vlada otežkočali trgovinskega stališča s politično propagando v deželah, čez katere razpolagati danes.

Praktično se glasi to, da Rusi odnehajo od proti angleške propagande v Indiji in Afganistanu, Angleži pa priznajo rusko bolševiško gospodarstvo v deželah, kjer se isto vzdržuje.

To je očividni poskus Anglije, da bi si otela Indijo in Afganistan, je pa ob jednem tudi očitno priznanje moči bolševiške vlade v Rusiji in od nje odvisnih držav.

Dalje je to prvi dogovor med buržoazijsko in rudečo internacionalno vlado, kar vzbuja v mnogih sum, da ne bode dolgo držalo. A ti-le dvomljivci pozabljajo zopet, da se vrši v Rusiji še vedno evolucija revolucije, ki ne bode dosegla nikdar odločne podstave, kakor je ni dosegel nobeden državni sistem na svetu.

Predstavljati si ruske sovjetke kot čist izraz marksizma, bi bila že danes velika zmota, kajti iz istega marksizma, se bodo razvijale in se razvijajo časi in krajevnim razmeram odgovarjajoče državne oblike.

Vse to so imeli Angleži in Rusi pred očmi, ko so sklepali dogovore, kajti inace bi se v pogajanja niti ne spuštali.

Kakor se razvijajo Rusi od teorije do praktičnega uveljavljanja novih družabnih načel, tako se razvijajo zapadni narodi od praktične nemogućnosti vstrajati pri sedanjem družabnem redu do pojmovanja o potrebi premenitve sedanjih osnovnih načel dru-

žabnega reda, ako nočejo spraviti v nevarnost obstoj današnjih držav.

Več ali manj je to danes zapopadeno v vseh politikah. Prezirati položaja ni mogoče, kar so uvideli Rusi in Angleži in se vsled tega občutno zblizali.

Ostalim državam, posebno Italiji, ne bode ostalo drugega, kakor vreči se v posnemanje in to brzo, da je ne prehitijo drugi.

S tem se zna tudi občutno zboljšati gospodarski položaj v Italiji, kar bi znalo pomiriti tudi strašno razburjene živce vseh italijanskih političnih struj.

Šlezki plebiscit

Glasovanje v Gorenji Šlezki je razburilo živce celi Evrope. Šlo se je prvič za znaten obseg ozemlja, iz katerega je Nemčija v mirnem času pridobivala nad 50 milijonov ton premoga, to je četrtno vse premogove produkcije. V tem ozemlju se prideluje dalje 20% vsega svinca na svetu, znatne množine železa in jekla.

Ni torej čuda, da se je ves svet zanimal za izid glasovanja, kajti šlo se je za prav važno trgovinsko postojanko.

Vsak, ki je kaj študiral v naših šolah, se spominja sedemletne vojske, ki jo je povzročil pruski kralj Friderik II, da bi se polastil bogate pokrajine. Največ pa si je prizadela nemška vlada za povzdigo te dežele za časa Bismarckovega in Vilčetovega vladanja. V tem času je bilo zgrajeno številno železnic in tovarnic, kjer se je pridelovalo letno na stotine milijonov vrednosti.

Danes igra to ozemlje velikansko važnost za gospodarstvo Nemčije. Ako Nemčija ohrani to ozemlje, je predvidevati, da se v doglednem času izkoplje iz plačevanja vojne odškodnine in postavi gospodarstvo na prejšnji stan.

Ako pa Nemčija to pokrajino deloma zgubi, bode Nemcem težka predla in tudi zavezniki bodo morali čakati, ako bodo hoteli dočakati odplačilo vojne odškodnine. Pomisliti je namreč, da manjka dandanes Nemčiji tudi lorenško in alzaško ozemlje ter sarska kotlina, kjer je imela nemška industrija svoje druge glavne opore.

Dalje je vpoštevati okoliščino, kaj nastane, ako dobé Poljaki v pest to ozemlje. Nemške trditve, da Poljaki ne bi mogli nadomestiti nemških moči, so seveda utemeljene, akoravno odgovarjajo Poljaki, da jim je zaviralo razvoj njihovih moči le pomanjkanje svobode.

Pa naj bode kakor že hoče. Danes se šteje glasove in ti so v pretežni večini Nemcem naklonjeni, a po drugi strani se glasi versailska pogodba, da ne odloča skupno število

glasov, marveč le število občin. Ker pa je večje število vasi, kjer se je glasovalo za Poljake, kakor mest, v katerih se je glasovalo za Nemce, je vprašanje konečne pripadnosti Gorenje Šlezke sila težko vprašanje, s kojim se pečajo ententne komisije.

Med tem prirejajo Poljaki svoja zmagovalja, dočim ugibajo Nemci, kako bi rešili položaj.

Glasovanje se je vršilo z neverjetno veliko vdeležbo. Za Nemce je bilo oddanih 713.700 glasov, za Poljake pa 450.700 glasov.

Lloyd Georgev govor o Rusiji

V doljnji zbornici je Lloyd George odgovarjal na vprašanje nekega poslanca o rusko angleški trgovinski pogodbi. Izjavil je, da gre za čisto trg. sporazum, s katerim se sovjetska vlada priznava kot dejanska vlada Rusije. Ta sporazum ni mirovna pogodba. Preteklo leto je sovjetska vlada odbila vabilo, naj pošlje svoje zastopnike v London, kjer se imelo razpravljati o poljskem, romunskem in balkanskem vprašanju. Tudi Francija je vstrajala pri tem, da se mora povabiti tudi sovjetska vlada, in to je bila zanjo zelo povoljna prilika. Odgovornost za to, da sovjetska vlada ni prišla se pogajati o evropskih in azijskih vprašanih, pada edino nanjo samo. Lloyd George pravi dalje, da trgovinski sporazum varuje vse koristi angleške trgovine in da bo pripomogel k rešitvi vseh zadev med angleško in rusko vlado. Treba je, da postane ta rešitev kmalu gotovo dejstvo. Vendar pa misli, da se mirovna pogodba ne bo sklenila. Angleška vlada se namerava zavzeti za zahteve vseh angleških državljanov, ki jim sliši odškodnina za škodo. O tem smo obvestili tudi francosko vlado, ker so francoski državljani posodili Rusiji znatne svote, mnogo več kot mi. To je za Francijo zelo važna stvar in posebno za tiste Francoze, ki so posodili Rusiji denar za povzdigo gospodarskega razvoja te dežele. Francozki vladni smo obljubili, da bomo upoštevali odločno francoske zahteve, ako pride do pogajanj za sklenitev miru med Rusijo in zapadno Evropo. Z ozirom na nasprotovanje dela angleškega javnega mnenja sklenitvi sporazuma z Rusijo, je Lloyd George izjavil, da Anglija ni smela prezreti kar eno celo polovico Evrope in obsežna ozemlja v Aziji ter čakati, da požar ugasne sam od sebi, zakaj ne moremo vedeti, koliko časa bi požar lahko še trajal. Lenin je imel pred kratkim par govorov, ki bi jih bil ravno tako lahko imel sam Churchill (Smeh). Vse kakor je gotovo, da bi se bila govorniku odvzela beseda, ko bi si bil dovolil take

govore pred našimi sindikati. Lenin je začel sprevidovati, da je treba trgovati. Pred seboj ima draginjo, železnice so razskrojene in lokomotive se s par nauki Karla Marxa ne dajo popraviti. (Zopet smeh). V tistem hipu pa, ko bo sovjetska vlada uvidela, da ji je potrebna pomoč zapadne Evrope, bo sama napravila konec svojim nesposobnim načrtom. Sovjetski krogi so zelo inteligentni in zelo sposobni. Lloyd George poziva angleško delavstvo stranko, naj sledi njihovu zgledu. (Smeh).

„Korle“ na Ogerskem

Dolg je bil čas Korletu v Švici. Zasanjalo se mu je nekega večera, da mu sije zopet zlata krona na glavi ter da gospoduje človeškim senčam.

Mane si in mane zjutraj oči in ne more nikakor priti k sebi. Zdi se mu zopet sen, da ne vidi več okolu sebe telesne straže in svojih zvestih ministrov, ki so mu ravnokar še dvoranili.

Ne, Korle ne more priti več k sebi. Naglo pokliče svoje osebne svetovalce in jim razodene svoj sen, ki se ne vjema s kruto resnico, da ni več ne cesar ne kralj.

In glej čudo, prinesejo mu zapečateni pisma iz Ogerske, kjer ga narod željno pričakuje. Nič več ni odlašati. Vse velike stvari so se rešile z energično gesto. Načrt jo takoj skovan.

Korle sede v krasen avtomobil in hajdi iz Švice preko Avstrije na Ogersko.

Že je došel do Subotice na ogersko mejo; že je uzel stare prijatelje, ki so prišli iz bele Budimpešte, da se poklonijo maziljenemu kralju.

Sladek nasmeh na Korlotovih ustnicah. Sanje se spolnujejo. A kako čudno mu je zopet pri srcu, ko ga prijatelj rotè, naj ne prestopi meje, marveč, da naj na mestu odide v svoj začarani grad.

„Ne to so yragove mahinacije“, misli Korle. S kraljevo gesto, sede v svoj avtomobil, srce se mu je skrčilo nad nezvestobo svojih bivših podanikov, kajti kaj takega ni mogel od njih pričakovati. Da bi mu branili na pragu vstop v njegovo kraljestvo! Nemilostno se ozre po nevaležnih Ogrih in zapove svojemu šoferju, da naj ga z največjo brzino popelje v prestolnico, kjer ga čaka Horthy, da ga sprejme s kraljevimi častmi.

No, konečno se mu je srce umirilo. Avtomobil se je ustavil pred Horthyjevo palačo. Horthy je bil pozvan, da proglasi prevzetje ogerske krone po ljubljenu in od Božje milosti postavljenem vladarju.

A glej ga vraga! Sen se noče uresničiti. Horthy poklekne solznih oči pred njega in zopet prejšnje rotnenje, da naj se vrne v Švico.

Korle se obupno ozre po glavah okolostojčih. Zdelo se mu, da ga gledajo nekdanji prijatelji in podaniki porogljivo. Svet se je popolnoma spremenil. Nobenega upanja več, osoda mu je nasprotna, višji sili se mora dati. In potrtega srca jo je mazilje-

nec odkuril nazaj proti avstrijski meji. A glej svet se je vže vznemiril. Vedno več vojaštva dolhaja od vseh strani in potovanje je prekinjeno zopet v Subotici do nadaljnih ukrepov, kajti tudi Nemška Avstrija se ga boji in noče dovoliti, da bi se vračal Korle preko svojega nekdanjega carstva.

Korle se je zapletel v svoje lastne mreže, žalostna slika dinastičnih ambicij, za katere je zginil na svetu vsak interes.

Nemiri in pobune

Kedar bode kak potomec pisal zgodovino naših časov, bode menda moral začeti z balkansko vojno in končati z letom 1924, ki ga je prorokoval Tolstoj kot konec evropske vojne.

Ako pogledamo namreč širino sveta, ne vidimo drugega kakor nadaljevanje vojne in pobivanja ljudi.

Komaj se je podpisal mir v Rigi in sklenil dogovor med Angleži in rusko sovjetsko vlado, že prihajajo iz Male Azije nove vesti o zmagoviti grški ofenzivi proti kemalistom, o ustaji v Indiji, na Irskem Rusiji in Nemčiji.

Vse operira še s strojnimi puškami in topovi.

Na prvem mestu stoji danes nov komunistični puč v Nemčiji.

26. marca t. l. na vse zgodaj so pričeli razdeljevati komunisti svoje manifeste po berlinskih ulicah. Policija je prve gruč razganjala. Nameravalo se je ob enem proglasiti splošno stavko, toda kljub temu, da se nahaja v Berlinu temeljem izida zadnjih volitev nad 200.000 komunistov, splošna stavka ni vspela.

Istodobno z gibanjem v Berlinu so se pojavili nemiri posebno v primorskih mestih. Le v mestu Geesthacht na Labi se je posrečilo komunistom polasti se dveh krajev, kjer se nahajati smodnišnici in kamor branijo dostop vsakemu s strojnico. Policijski oddelki so že došli na lice mesta.

V Essenu so uporniki poskušali zabraniti delavcem dostop v Kruppovo tovarno. Toda večina delavcev je bila nasprotna stavki in agitatorji so se morali umakniti.

Tako je bila ustaja komunistov na splošno potlačena, dasi tli upor še vedno na posameznih točkah.

Nemška vlada je s svojim strogim nastopom preprečila povsod razmah revolucionarnega komunističnega gibanja.

Vladi se je vsled tega posrečilo vspostaviti red brez kakih posebnih pogajanj z uporniki.

Hudi nemiri so izbruhnili tudi v Milanu vsled nečloveškega bombnega atentata, ki je zahteval 19 človeških žrtv in nešteto ranjencev.

Z nečloveško brutalnostjo je bila namreč vržena bomba med občinstvo v milanskem gledališču »Diana«.

Ker je bilo gledališče nabito, je bil učinek grozovit.

A poleg tega je ta nečloveški akt razburil politične duhove, ker se domneva, da je

to čin anarhistov in komunistov.

Po vsej Italiji je zopet zašumelo, nastopili so zopet fašisti in komunisti, poslednji to pot z večjim povdarkom kakor kedaj poprej.

Očividno kipi sovraštvo na obeh straneh z vedno večjim pritiskom. Posebno krvavi so bili izgredi v Ferrari, kjer so bili fašisti napadeni od socialistov iz Portomaggiore, a so jim napad vrnil z obrestmi.

Enake prizore je videla Alessandra, Città di Castello, Modena in Spezia.

Opisovanje vseh grozot, ki se vršijo v imenu političnih načel se nam zdi brezpotrebno, dokler ne prešine človeštvo čut potrebe po miru in spravi.

Reperkusije te napetosti niso nič novega več tudi v Julijski Benečiji, vsled česar bi želi vlada in merodajni činitelji veliko hvaležnost od nevtalnega prebivalstva, ako bi izumili sredstvo, s katerim bi se moglo zabraniti nadaljno prelivanje krvi in preganjanje italijanskih državljanov.

Ako pa bomo korakali vedno po tej napoti naprej, ni izključeno, da pridemo do nepojmljivih razmer.

Čudna nota Zjedinjenih držav

Zjedinjene države so spravile ves svet v zadrego s svojo novo okrožnico na vse vlade, v koji se povdarja, da Zjedinjene države ne priznavajo nobenega dogovora, ki ga niso tudi od svoje strani odobrile. Dosledno ni smatrati nobenega evropskega vprašanja, kateremu niso pritrdile Zjedinjene države, kot zaključenega. V noti se protestira proti trditvam zaveznikov, da so se Zjedinjene države popolnoma umaknile iz evropskega pozorišča in proti poskusom reševati mednarodne sporazume kakor da bi se Zjedinjene države ne bile bojevale za zmago skupno z zavezniki. Radi tega, da je pričakovati od Zjedinjenih držav zanimanje za vse one mednarodne dogovore, v katerih so ameriškanski interesi tangirani in ki dosledno potrebujejo tudi odobritve Zjedinjenih držav.

Nov list za pomirjene duhov

Na Čehoslovaškem »Prager Presse«, ki je izšla o Veliki noči, vsebuje programatični članek, v katerem je med drugim rečeno, da bo list nepristranski obveščal javno mnenje o dogodkih ter se bo pri tem navdajal z načeli strpljivosti v srednji Evropi in bo branil vedno stremljenja za naglo obnovitev srednje Evrope in za sodelovanje njenih narodov. V nekem drugem članku, ki je posvečen zunanji politiki, se list izjavlja za tesno sodelovanje z zavezniki radi izvršitve mirovnih pogodb v duhu narodne in socialne pravičnosti, za mir s sosedi, za pošteno, moralno, toda odločno politiko v slučaju sporov. List objavlja pogovor z avstrijskim državnim predsednikom Hainischom. Predsednik Hainisch je ugotovil, da so se odnosi med Avstrijo in Čehoslovaško znatno izboljšali, in je izjavil, da se popolnoma strinja z idejami predsednika Masaryka, ki ima dejanje rajši kot lepe besede.

Konferenca nasledstvenih držav

»Prager Presse« poroča, da se bo konferenca nasledstvenih držav začela v Rimu dne 2. aprila. Konference se udeležijo Avstrija, Ogrska, Romunska, Poljska in najbrže tudi Jugoslavija. Italija bo pogajanjem predsedovala. Čehoslovaška bo poslala na konferenco zastopnike ministrstva za zunanje zadeve, za notranje zadeve ter zastopstvo finančnega in novega ministrstva.

Domače vesti

Umrl je na plućnici v bolnici usmiljenih bratov učitelj slovenske mestne šole I. Leban 28. let star. Na veliko soboto se je vršil poreb, katerega se je udeležila slov. šolska mladina, učiteljstvo in veliko število znancev. Tudi župan senator Bombig se je udeležil pogreba na čelu deputacije šolskega sveta. Pokojnikovemu bratu in sestri naše sožalje.

»Učiteljski tovariš« in mi. — V zadnji številki se je »Učiteljskemu tovarišu« poljubilo dati brco »Goriškemu Slovincu« s tem, da ga je namenoma izpustil iz števila slovenskih časopisov, ki izhajajo v Julijski Benečiji.

Da je tak maneuver proti nam geslo Vseslovencev v Julijski Benečiji, je naravno in samo ob sebi umljivo, kajti odpadnik vseslovenskega programa in činitelj spravljivosti, kakor je »Goriški Slovenec« ne more najti milosti v očeh naših velepolitikov, kojih je mnogo tudi v učiteljskem stanu.

Toda edino to vprašanje bi stali takim in podobnim ljudem,

čenu hinavsko zavijanje v slovenskih časopisih in avdiencah, da bi bilo Slovincem sila ljub sporazum z Italijani.

Tu nam citirajo slovenski listi Mazzinija in druge Slaviji prijazne italijanske veljake, ki so živeli, a »Goriškega Slovincu«, ki je nekaka živa priča Mazzinijeve politike in torej edina resna prikazen sedanjega časa, tega se noče priznati, ker noče nihče vzeti za resno katerega spravljivega programa.

Zatorej lahko rečemo, da je vse kar pišejo naši sodobni slovenski listi dobrega o Italiji, hinavsko in neodkritosrčno, in če bi se do sledno ne preziralo našega lista.

To smo hoteli le mimogrede omeniti. Po drugi strani imamo dovolj zadoščanja v tem, da priznavajo vsi politiki, kedar so sami med štirimi stenami, da ni drugega izhoda kakor onega, na katerega smo kazali vslej s prstom.

Sicer pa, vsaka sila do vremena. To se pravi, da mora imeti vsaka stvar svoj časovni razvoj in progresa »Goriškega Slovincu« leži v tem, da je časovno prezgoden. Po dveletni skušnji moramo to prostodušno priznati.

Nova colninska postaja. — Vodstvo državnih železnic objavlja, da da vsopredno z novimi mejami, sta se otvorila z dnem 10. marca t. l. dva nova colninska urada v Postojni in Prestranku.

Glavni urad je seveda v Postojni. Vsi colninski posli se bodo opravljali potem omenjenih dveh colninskih uradov, na katere se opozarja potnike in trgovce.

Podrobnejše informacije se dobe pri železnici in na licu mesta.

Upravitelj in urednik: Karol Jušič.

Tiskarna G. Juch v Gorici.

RUDOLF KOLL

Zobozdravniški atelijè

ustanovljen leta 1892

Odlikovan z največjimi kolajnami v Londonu, Parizu, Vidmu, Gorici, Saint Louis-u.

Se otvori zopet s 15. februarjem 1921

Sprejema

9—12, 14—17.

GORICA,

Semeniška ulica št. 3, I. n.

BANCA DELLA VENEZIA GIULIA - GORIZIA

Banka za Julijsko Benečijo v Gorici

Anonimna družba - Društvena glavnica L 1.000.000

Agencije:

Ajdovščina, Ajello, Gradišče, Gradež, Červinjan, Kormin, Tržič.

Depoziti - posojila - odračuni

Brezplačna emisija bančnih nakazov, ki so vporabljeni po celem kraljestvu

Tiskarna G. Juch
GORICA, VIA MORELLI 14

SPREJEMA VSAKO
TISKARSKO DELO